

**Габрієль Хосе́ де ла Конкордія Гарсіа
Ма́ркес**

Загальний огляд

Габріель Хосе́ де ла Конкордія Гарсі́я Ма́ркес (повне ім'я: ісп. *Gabriel José de la Concordia García Márquez*, шанувальники доброзичливо називали його Габо; * 6 березня 1927^[1], Аракатака, Колумбія — † 17 квітня 2014, Мехіко, Мексика) — колумбійський письменник-прозаїк, журналіст, видавець і політичний діяч; лауреат Нейштадтської літературної премії 1972 року, лауреат Нобелівської премії з літератури 1982 року.

Представник літературного напрямку «магічного реалізму». Його ім'я стоїть поряд з іменами Хорхе Луїса Борхеса, Маріо Варгаса Льоси, Хуліо Кортасара як одного з найвизначніших письменників Латинської Америки XX століття.

Біографія

Дитинство та юнацтво

Габріель Гарсія Маркес народився в місті [Аракатака](#), провінція Магдалена, [Колумбія](#), жив у [Мексичі](#) та [Європі](#), перед смертю переважно жив в [Мехіко](#).

У дитинстві виховувався батьками матері. Саме вони познайомили майбутнього письменника з мовними особливостями, що в подальшому стали важливою частиною його творчості.^{[3][4]}

У [1940](#) році, в 12-річному віці, Габріель отримав стипендію і почав навчання в [єзуїтському](#) коледжі містечка [Сіпакіра](#), що за 30 км на північ від [Боготи](#)^[5].

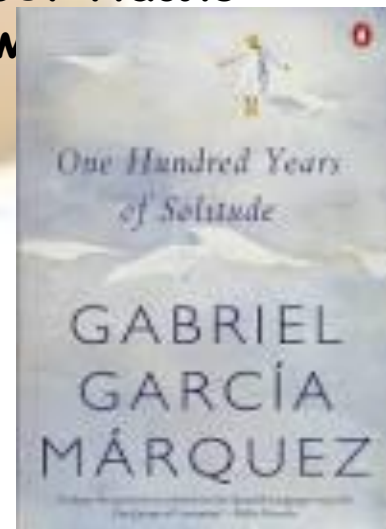
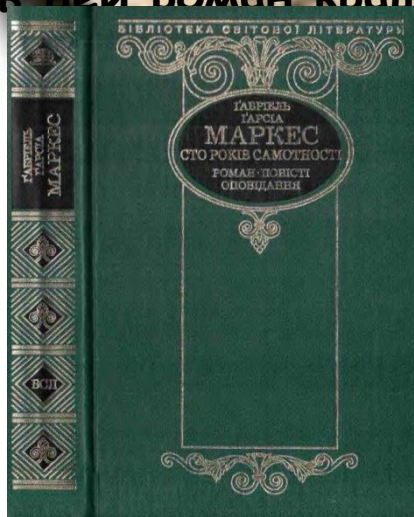
У [1946](#) році він вступив у [Національний університет Боготи](#) на юридичний факультет.

Перше оповідання Ґарсії Маркеса було опубліковане 1947 р., але його автор не мислив себе професійним літератором. 1948 р. внаслідок убивства лідера ліберальної партії атмосфера у столиці ускладнилася, і Ґарсія Маркес переїхав у Картахену, де намагався продовжити заняття. Але адвокатська кар'єра його мало приваблювала, а невдовзі він зовсім відмовився від неї і звернувся до журналістики.

1951 р. вийшла повість «Опале листя» (*La hojarasca*), у якій вперше з'являється містечко Макондо, що так нагадує рідну Аракатаку. Разом зі світом Макондо

З **1954** року Маркес працював у газеті «Ель Еспектадор», публікуючи невеличкі статті і рецензії на фільми. Як кореспондент цієї газети він побував у **Італії**, **Польщі**, **Франції**, **Венесуелі** та **США**. У **1959** році в **Нью-Йорку** в нього народився син.^[6]

Поряд із кореспондентською діяльністю Маркес почав писати **оповідання** і **кіносценарії**. У **1961** році він опублікував повість **«Полковникові ніхто не пише»** (ісп. *El coronel no tiene quien le escriba*), у **1962** році — роман «Лиха година» (*La mala hora*, 1966). Світове визнання йому приніс роман **«Сто років самотності»** (*Cien años de soledad*, 1967). Чилійський поет Пабло Неруда назвав цей роман кращим іспаномовним романом Дон Кіхота.

У [1982](#) році Маркесу присуджено [Нобелівську премію з літератури](#): «за романи і оповідання, в яких фантазія і реалізм, поєднані у світі уяви, що віддзеркалює життя і конфлікти цілого континенту».

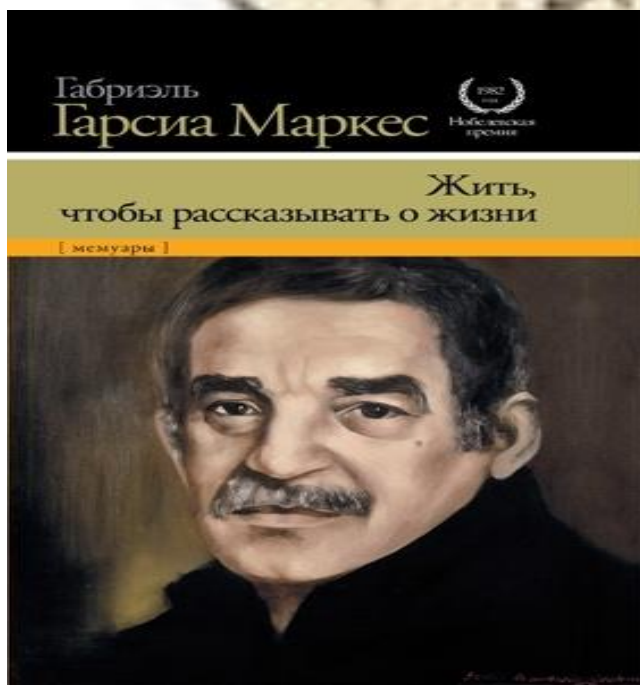
У [1989](#) році у письменника виявили ракову пухлину в легенях, яка, ймовірно, розвинулась через його звичку курити під час роботи. Після операції [1992](#) року розвиток пухлини призупинився. Медичне обстеження у 1999 році виявило в нього іншу форму раку — [лімфому](#). Його довелося двічі оперувати в [США](#) і [Мексичі](#).

Габріель Гарсія Маркес з сином Гонсаліо (Гонзаліо) і дружиною Мерседес. 1982 рік, [Париж](#).

2002 року вийшла друком перша книга з запланованої біографічної трилогії — «Жити, щоб розповісти про це», що стала бестселером в іспаномовному світі.

У серпні 2004 року Маркес продав права на екранізацію свого роману «Кохання в час холери» голівудській кінокомпанії «Stone Village Pictures». Бюджет кінострічки склав 40 млн. доларів США. Фільмування відбувалося в 2006 році в Картахені, що на карибському узбережжі Колумбії.

Автограф

С. Д. В. М. 2

Твори

Оповідання

- 1948: Інший бік смерті / La otra costilla de la muerte
- 1948: Єва всередині свого кота / Eva está dentro de su gato
- 1949: Прикрість для трьох сомнамбул / Amargura para tres sonámbulos
- 1949: Діалог із дзеркалом / Diálogo del espejo
- 1950: Очі блакитного пса / Ojos de perro azul
- 1950: Жінка, яка приходила о шостій / La mujer que llegaba a las seis ^[12]
- 1951: Набо, негр, який змусив чекати ангелів / Nabo, el negro que hizo esperar a los ángeles
- 1951 :Опале листя /La hojarasca
- 1952: Хтось розкидає ці троянди / Alguien desordena estas rosas
- 1953: Ніч куликів / La noche de los alcaravanes
- 1955: Монолог Ісабель під час дощу в Макондо / Monólogo de Isabel viendo llover en Macondo
- 1961: Море втраченого часу / El mar del tiempo perdido
- 1962: Сієста у вівторок / La siesta del martes
- 1962: Один із цих днів / Un día de éstos
- 1962: У цьому місті немає злодіїв / En este pueblo no hay ladrones
- 1962: Незабутній день Бальтасара / La prodigiosa tarde de Baltazar
- 1962: Вдова Монтель / La viuda de Montiel ^[13]
- 1962: День після суботи / Un día después del sábado
- 1962: Штучні троянди / Rosas artificiales
- 1962: Похорони Великої Мами / Los funerales de la Mamá Grande
- 1968: [Стариган із крилами](#) / Un señor muy viejo con unas alas enormes
- 1968: Світло як вода / La luz es como el agua
- 1968: Найкрасивіший потопельник у світі / El ahogado más hermoso del mundo
- 1968: Остання подорож корабля-привида / El último viaje del buque fantasma
- 1968: Блакаман, добрий продавець див / Blacaman el bueno vendedor de milagros
- 1970: За коханням неминучість смерті / Muerte constante más allá del amor
- 1972: Неймовірна сумна історія про простодушну Ерендіру та безсердечну бабусю / La increíble y triste historia de la cándida Eréndira y de su abuela desalmada
- 1992: Дванадцять дорожніх історій / Doce cuentos peregrinos

Романи, збірки, статті

- 1961: [Полковникові ніхто не пише](#) / El coronel no tiene quien le escriba
- 1962: Недобрий час / La mala hora
- 1962: Похорони Великої Мами / Los funerales de la Mamá Grande
- 1967: [Сто років самотності](#) / Cien años de soledad
- 1968: Монолог Ісабель під час дощу в Макондо / Monólogo de Isabel viendo llover en Macondo
- 1970: Оповідь непотопельника / Relato de un naufrago
- 1973: Очі блакитного пса / Ojos de perro azul
- 1973: Коли я був щасливий і дурний / Cuando era feliz e indocumentado
- 1974: Чилі, переворот і грінго / Chile, el golpe y los gringos
- 1975: Осінь патріарха / El otoño del patriarca
- 1947–1972, 1976: Усі оповідання / Todos los cuentos
- 1978: Подорож соціалістичними країнами / De viaje por los países socialistas
- 1948–1952: Журналістика 1: Берегові тексти / Obra periodística 1: Textos costeros
- 1954–1955: Журналістика 2: Серед франтів / Obra periodística 2: Entre cachacos
- 1955–1960: Журналістика 3: З Європи і Америки / Obra periodística 3: De Europa y América
- 1974–1995: Журналістика 4: Задарма / Obra periodística 4: Por la libre
- 1980–1984: Журналістика 5: Прес-релізи / Obra periodística 5: Notas de prensa
- 1981: Хроніка смерті, про яку всі знали заздалегідь / Crónica de una muerte anunciada
- 1982: Хай живе Сандіно / Viva Sandino
- 1982: Викрадення / El secuestro
- 1982: Запах гуаяви / El olor de la guayaba
- 1983: Штурм / El asalto: el operativo con el que el FSLN se lanzó al mundo
- 1983: Ередіра / Eréndira
- 1985: [Любов під час холери](#) / El amor en los tiempos del cólera
- 1986: Таємна пригода Мігеля Літтїна у Чилі / La aventura de Miguel Littín clandestino en Chile
- 1989: [Генерал у своєму лабіринті](#) / [El general en su laberinto](#)
- 1992: Дванадцять дорожніх оповідань / Doce cuentos peregrinos
- 1994: [Про кохання та інших демонів](#) / [Del amor y otros demonios](#)
- 1996: Новина про викрадення / Noticia de un secuestro
- 2002: Жити, щоб розповісти про це / Vivir para contarla
- 2004: Записник з моїми сумними курвами / Memoria de mis putas tristes
- 2010: Я тут не для того, щоб робити промови / Yo no vengo a decir un discurso

Помер Габрієль Гарсія Маркес 17
квітня 2014 на 88-му році життя у
своєму будинку в Мехіко.

Дякую за увагу !!!